

پیش لفظ

د عاشقانو د معراجِ مدینے مُنَوَّرے حاضری کہ سلِ خُله ہم نصیبِ شیِ خو د اَوَلْنِے حاضریِ خپلِ یاد او خوندِ وی، په 1980 کنبې د امیرِ اہلسنتِ اَوَلْنِے سفرِ مدینہ اوشو، د هغه سفرِ ډیرِ یادگار وختونه او واقعات د مدنیِ چینل په مقبولِ عامِ مدنیِ مذاکره وغیره کنبې بیانیري، **اَلْحَمْدُ لِلّٰه!** اوس د مدینے مُنَوَّرے د هغه یادگار سفرِ یاد په تحریري صورت کنبې منظرِ عام ته د راوړلو اهتمام اوشو، چې د دې اَوَلْنِے برخه په نوم د ”امیرِ اہلسنتِ سفرِ مدینہ اَوَلْنِے سفر“ دے، **اللہ پاک** د مونږ ته اخلاص او استقامت را نصیب کړي چې د مکمل سفرِ مدینہ باقی برخې هم منظرِ عام ته راوړو چې د عاشقانِ رسول زړه او ځيکر د عاشقِ مدینہ امیرِ اہلسنت د عشق و محبت نه ډکو واقعاتو باندې یخ شي۔ **اَلْحَمْدُ لِلّٰه!** [تقریباً] د 21 صفحو دا رساله زیات و کم دولسو اسلامي ورونږو سره د رابطه کولو او د واقعاتو د تصدیق و تحقیق کولو نه پس لیکلے شوي ده، د **اللہ پاک** په بارگاه کنبې دُعا ده چې مونږه ته د دې مقبول بندہ عاشقِ مدینہ امیرِ اہلسنت په برکت د مدینے مُنَوَّرے رینبتونے محبتِ رانصیب کړي او د شین گنبد د سوري لاندې د ایمان و عافیت سره شهادت، او د خیره سره جَنَّتُ البقیع کنبې دفن کیدل او جَنَّتُ الفردوس کنبې د خپلِ آخري نبي، مکی مدنی، مُحَمَّدِ عَرَبِيٍّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ گاونډ رانصیب کړي۔

اٰمِيْنَ بِجَاوَدِ النَّبِيِّ الْاَمِيْنَ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

مدینہ اِس لیے عطار جان و دل سے ہے پیارا
کہ رہتے ہیں مرے آقا مرے سرور مدینے میں

ابو محمد طاہر عطاری رحمۃ اللہ علیہ

اَلْمَدِيْنَةُ الْعِلْمِيَّة (اسلامک ریسرچ سینتر)

شعبہ ہفتہ وار رسالہ

اللہ پاک د مقبولو بندگانو نہ دي، بل وطن ته رسيدلو سره د سامان ورکيدل خومره د پریشانی سبب وي دا هغه چا ته پته وي چا سره چې داسې شوي وي، هغوئي د دومره لوی پریشانی باوجود د هيخ قسمه گيله او شکایت اُونکرو او هم دا زمونږ د بزرگانو طريقه ده لکه څنگه چې د ډير لوی وليُّ الله حضرت سهل بن عبدالله تُستري رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ په دربار کنبې يو گس حاضر شو او عرض ئې اُوکړو چې زما کور ته غل راغله وو او ټول مال ئې يورؤ۔ دا ئې چې واوريدل نو هغوئي د ډير حکمت په انداز کنبې اوفرمائيل: دا د شکر مقام دے چې غل راغے او مال ئې پت کړو، که شيطان د غل په شکل کنبې راغله وے او معاذالله ستا ايمان ئې پت کړے وے نو بيا به د څه کولے؟ د الله پاک د په هغوئي رحمت وي او د هغوئي په خاطر د زمونږه بے حساب بخښنه اوشي.

أَمِينَ بِحَاوِ النَّبِيِّ الْأَمِينِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

زباں پر ښکوه رنج و اَلَمْ لایا نښيں کرتے نبی کے نام لیا غم سے گھبرایا نښيں کرتے

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! ❀❀❀ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٌ

به خپلو زړونو کنبې د مدینے مُنَوَّرے د حاضرئ درد لرونکو! لږ تصور اُوکړئ چې هغه به څنگه ښکله وخت وي چې مونږ په داسې گاډي کنبې سواره یو چې هغه د مدینے مُنَوَّرے په لوري روان وي او مونږ ته دا پته وي چې لږ ساعت پس به بالکل په حقیقت کنبې مدینے مُنَوَّرے ته داخل شو، آها هغه د شین شین گنبد نظارے، هغه د مسجد نبوي پُر رونقه مینارے، هغه د مدینے حرم، هغه د مزار پُر انوار ښکلې جالع او د ریاض الجنَّة هغه ښکلے او زږه رابښکونکے منظر۔۔۔آه! کاش!۔۔۔

میں پھول کو چوموں گا اور دھول کو چوموں گا جس وقت کروں گا میں دیدار مدینے کا

آنکھوں سے لگاؤں گا اور دل میں بساؤں گا سینے میں اُتاروں گا میں خار مدینے کا

اے عاشقانِ رسول! حقیقی عاشق مدینہ امیر اہلسنت د کراچے نہ د مدینے مُنَوَّرے په ارادہ

روان شوے وُو حُکّہ د احرام پہ حالت کنبی نہ وُو خوک چّی د مگے مُکّرّمے پہ ارادہ میقات تہ داخل شی نو د هغوئی دپارہ احرام تپل ضروری وی۔ (رفیق الحرمین، ص 327 مضمون) د امیر اہلسنت گادے د جدے نہ مدینے مُتَوّرے طرف تہ روان شو۔ دا یو داسی بنگلے او مزیدار سفر وُو چّی د دّی کِمَا حَقُّهُ (یعنی خنگہ چّی د دّی حق دے هغسی) پہ تحریر کنبی راوستل ناممکن تہ نزدے دی حُکّہ چّی د مدینے مُتَوّرے د عاشق د زپہ کیفیات پہ الفاظو کنبی خنگہ بیان کرے شی، البتہ پہ خپلو الفاظو کنبی د مدینے د سفر حالات د پیش کولو کوشش کووم۔ پہ هغه ورخو کنبی پہ عربو کنبی دیر زیات گرم موسم وُو گویا چّی لمر هم د عربو د فضاگانو نہ برکتونہ اخستل۔ امیر اہلسنت چّی پہ کوم گادّی کنبی تشریف فرما وُو هغه ائیر کنڈیشنر وُو او بھر دیرہ زیاتہ گرمی وہ خود حقیقی عاشقِ مدینہ د زپہ کیفیات د بیانولو نہ بھر وُو، ائیر کنڈیشنر گادّی کنبی د ناستی باوجود هم هغوئی ساعت پہ ساعت شیشہ بنگتہ کولہ او د صحرائے عرب د فضاگانو نہ بہ لُطف اندوزہ کیدلو۔ د محبوب د کوخو سرہ د عاشقانو داسی انداز خہ نوي خبرہ نہ ده۔ د محبوب د کوخّی د ذرے ذرے سرہ مینہ و محبت وی۔

آدھر روح کی ہر تہہ میں سمولوں تجھ کو اے ہوا تونے تو سرکار کو دیکھا ہوگا

بہرحال گادے د مدینے مُتَوّرے پہ طرف رَوَان وُو او نعت شریف هُم چلیدلو، ولّی چّی دا دَ ژوند اَوَلّنے سفرِ مدینہ وُو کلہ خوشحالی او کلہ پہ زپہ کنبی ہیبت شان، حُکّہ چّی دیر زر د عاشقانو پہ مدینہ مُتَوّرہ کنبی حاضری کیدو والا ده، آخر پہ کوم دربارِ بے کس پناہ کنبی د حاضری ارادہ ده، بہرحال د عشق د دیوانگی هم د ہر چا خپل خپل انداز وی مونرہ کلہ هم د چا پہ دیوانگی باندی اعتراض او پہ زپہ کنبی بد خیال راوستل نہ دی پکار، گنی چرتہ داسی اُوٹّی چّی مونرہ پخپلہ د دّی عظیم دولت نہ محرومہ پاتّی شو۔

نہ کسی کے رقص پہ طنز کر نہ کسی کے غم کا مذاق اڑا
مجھے چاہے جیسے نواز دے یہ مزاجِ عشقِ رسول ہے

د مدینے مُنَوَّرے د شان او د عظمت به خه وائی!

د مینې او محبت دا بڼکلے او بڼائسته انداز د خه معمولي ښار يا معمولي ځائے د پاره نه دے بلکه دا د هغه ښار مدینے مُنَوَّرے سره د مینې او محبت اظهار دے کوم چې د ټولو ښارونو بادشاه او دلته تشریف فرما اوسیدونکے د ټولو انبیاء کرامو عَلَيْهِ السَّلَامه شهنشاہ دے۔

نبيوں میں جيسے افضل و اعلى ہیں مصطفیٰ شہروں میں بادشاہ ہے مدینہ حضور کا

د ”مدینہ“ د پینځو حروفو په نسبت د مدینے 5 خصوصیات

(هسې خو د مدینے مُنَوَّرے پيشميره خصوصیات دي خو د حُصولِ برکت دپاره دلته پینځه بیانیري)

- 1) په مخ د زمکه باندې يو ښار هم داسې نشته چې د هغې دومره نومونه وي، لکه څومره چې د مدینے مُنَوَّرے دي، بعضې علمائے کرامو سل نومونه ليکلي دي۔ 2) په مدینه منوره کښې به د نبي کریم صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مبارک زړه ته سکون ملاویدو۔ 3) د دې ځائے خاورې او گرد به ئې د خپل مخ مبارک نه نۀ لرې کولو او صحابه کرام رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْه به ئې هم داسې کولو نه منع کول او ارشاد به ئې فرمائيلو چې د مدینے مُنَوَّرے په خاوره کښې شفا ده۔ (جذب القلوب، ص 22)
- 4) کله چې يو مسلمان د زیارت په نیت باندې مدینے مُنَوَّرے ته راځي نو فرښتے د رحمت په تحفو سره د هغه استقبال کوي۔ (جذب القلوب، ص 211) 5) نبي کریم صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ په مدینه منوره کښې د مرگ ترغیب فرمائيلې دے او دلته د وفات کیدونکي به نبي کریم صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ شفاعت کوي۔ (عاشقانِ رسول کی 130 حکایات، ص 261)

مدینہ	مدینہ	مدینہ	همیں جان و دل سے ہے پیارا مدینہ
سنانا	سنانا	دل آرا مدینہ	دوانوں کی آنکھوں کا تارا مدینہ
یہ رنگیں	فضائیں	یہ مہکی ہوائیں	معطر معتبر ہے سارا مدینہ
وہاں پیارا	کعبہ	یہاں سبز گنبد	وہ مکہ بھی میٹھا تو پیارا مدینہ

غیا پیر و مرشد کے صدقے میں آقا یہ عطار آئے دوبارہ مدینہ

مدینہ راتلو والا ده

د مدینے عاشقانو! خپل زره لبر کلک کړئ او اولولئ! ځکه چې اوس هغه ساعت راتلو والا ده، چې یو حقیقی عاشقِ مدینہ د مدینے مُنورے ښکلي او ښائسته ښار ته داخلو والا ده، د دې نه مخکښې چې د امیر اهلستت گادے د مدینے مُنورے په نوراني حدودو کښې داخل شي، هغوئ گادې چلولو والا خپل ملگري ته اوفرمائیل چې زه په ناسته ناسته مدینے مُنورے ته داخلیدل نه غواړم لِهذا چې کله مدینے مُنورے ته د داخلیدلو وخت راشي نو ماته د مخکښې نه اُووایه- خو کیدے شي چې د خیر خواهی په نیت [ئې هغه ملگري مخکښې څه اونه وئیل] چې اوس به دوئې څنگه د دې گرمی په حالت کښې مسجد نبوي علی‌صاحبها الصلوٰة والسلام ته رسیږي، چې کله مدینے مُنورے ته راورسیدل نو هغه ملگري ئې اُووئیل چې: ”دا ده مدینة منوره“ او دا دے ”شین شین گنبد“۔

کيا سبز سبز گنبد کا خوب هے نظاره هے کس قدر سُمانا کيسا هے پيارا پيارا

انوار يان بَهْمَا چَهْم برسائیں اَبَر پيئيم پُر نور سَبَز: گنبد پُر نور هر مناره

مرحبا صد مرحبا! شین ځلیدونکے، نُور وُرُونکے گنبد د سترگو په وړاندې وو، چې څنگه ئې دا واوریدل نو عاشقِ مدینہ په بے اختیاره د شوق و محبت نه تاؤ شو او دا ئې اُووئیل چې زما سامان تاسو سَنبال کړئ زه خو چې چا له راغله وُوم د هغوئ خواهه ته لارم- امیر اهلستت د کیف و سُورور په عالم کښې د پزار نه بغیر ښپے ابله ښپے د گادې نه راکوز شولو، په کوزیدو خو کوز شولو خو په مدینة منوره کښې لمر هم د شین گنبد نه ښه ډیر فیض اِخستلو، په مدینة مُنورے کښې داسې گرمي او توده هوا حاضره وه چې څوک خو د په زمکه اوگرځي؟، څنگه چې هغوئ په زمکه باندي ښپه کښوده نو د زمکې تود والے د پنډو نه بره پورې محسوسیدل شروع

شو۔ پہ زمکہ باندې قدم کینبودل ډیر گران وُو، پہ ژوند کنبې ئې کله هم داسې تودہ زمکہ نہ وه لیدلې، آخر دا چې د غاړې نه ئې سپین رومال لرې کړو او په زمکہ باندې ئې خور کړو، یو شو قدمه به په هغې د پاسه تللو او بیا به اودریدلو

د ارواں قدم قدم په که هر دم په جان نو
یہ راہ جاں نزار مرے مولیٰ کے در کی ہے
اللہ اکبر! اپنے قدم اور یہ خاک پاک
حسرت ملائکہ کو جہاں وضع سر کی ہے
پہ مدینہ منورہ کنبی بنیے ابلہ اوسیدل خنگہ دی؟

اے د مدینے عاشقانو! د عاشقِ مدینہ د خپل آقا و مولیٰ پہ بارگاہ کنبې د حاضرئ دا تصوّر آتی منظر ډیر خوندور دے چې د خپل آقا په مبارکو کوڅو کنبې پیزار په بنپو کول نه دي پکار، کیدے شي چې د چا په ذهن کنبې دا وسوسه پیدا شي چې صحابه کرام رضی اللہ تعالیٰ عنہم خو هم عاشقان رسول وُو هغوئي خو به په مدینہ منورہ کنبې پیزار په بنپو کول، مونږ څه د هغوئي نه لوی عاشقان رسول خو نه یو۔ نو عرض دا دے چې واقعي مونږه د صحابه کرامو رضی اللہ تعالیٰ عنہم نه لوی عاشقان رسول نه شو کیدے خو که څوک د مدینے مُنورے په محبت و تعظیم کنبې پیزار نه په بنپو کوي نو په شریعت کنبې د دې نه منع هم نشته بلکه په بابرکتہ مقام کنبې پیزار اوبنکل خود قرآن نه ثابت دي لکه سپارہ 16 سورہ طہ آیت نمبر 12 کنبې دي:

اَمْفُؤْمَرًا تَرْجَمَةً كَذَّالِیْمَانِ: بے شکہ زه ستا رب یم نو ته
خپل پیزار اوباسه، بیسکه ته په پاک ځنکل طوی
کنبې ئې۔

إِنِّي أَنَا رَبُّكَ فَأُخَلِّعُ نَعْلَيْكَ ۗ إِنَّكَ بِآلُونِ
الْمُقَدَّسِ طَوًى ﴿١٦﴾

حضرت مفتي احمد يار خان نعيمي رحمۃ اللہ تعالیٰ علیہ په تفسير قرآن نور العرفان کنبې د دې آیت لاندې ليکي: د ادب د پاره پیزار اوبنکل "سنتِ نبوي" دي۔ (نور العرفان، ص 498)

بوش کر تو بوش کر، غافل! مدینہ آگیا

پاؤں میں جوتا، ارے! محبوب کا کوچہ ہے یہ

پہ مدینہ منورہ کنبی نبیے ابلہ نبیے

د کروڑاؤ مالکیانو عظیم پیشوا حضرت امام مالک رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ دیر لوی عاشق رسول وو، هغوئی به پہ مدینہ منورہ کنبی نبیے ابلہ نبیے گر خیدلو۔ (طبقات کبریٰ للشعرا، الجزء الاول، ص 76) هغوئی به فرمائیل: داسی یوہ شپہ ہم نہ ده تیره شوې چې په هغې کنبی ما د دوانرو جهانو د سردار صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ دیدار نہ وي کرے۔

(حلیۃ الاولیاء 346/6)

دیوانے کو تحقیر سے دیوانہ نہ کہنا دیوانہ بہت سوچ کے دیوانہ بنا ہے
مستِ مئے الفت ہے مدہوشِ محبت ہے فرزانہ ہے دیوانہ دیوانہ ہے فرزانہ
الفاظ معانی: مست: ورک۔ مئے الفت: د محبت شراب۔ فرزانہ: عقلمند۔

چرتہ وادیِ طویٰ او چرتہ مدینہ منورہ

خورو او محترموا اسلامی ورونرو! پہ مُلک شام کنبی د طورِ عَر سرہ پہ خواہ کنبی پاک خنگل طویٰ حَکہ مقدّس و بابرکتہ خائے دے چې هغه د انبیاء کرامو عَلَيْهِ السَّلَام د تیریدلو مقام وو، چې د انبیاء کرامو عَلَيْهِ السَّلَام د تیریدلو د خائے دا شان دے نو کوم خائے چې د تولو نبیانو سردار صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ زیات و کم لس کاله پہ ظاهري ژوند مبارک کنبی تشریف فرما وو او اوس ہم د خپل جسم اطهر سرہ ہم هلته تشریف فرما دے نو د هغه خائے د شان و عظمت به خہ وائے، وادیِ طویٰ د انبیاء کرامو عَلَيْهِ السَّلَام د تیریدلو خائے او مدینہ د آقائے کائنات صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ د اوسیدلو خائے دے، د یو روایت مطابق وادیِ طویٰ کنبی د بعضی انبیاء کرامو عَلَيْهِ السَّلَام مزارات ہم دي او پہ مدینہ منورہ کنبی د تولو نبیانو سردار صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ آرام فرما دے، پہ وادیِ طویٰ کنبی به کلیم الله عَلَيْهِ السَّلَام سرہ خطاب کیدلو او پہ مدینہ منورہ کنبی حبیب الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ سرہ، حضرت موسیٰ عَلَيْهِ السَّلَام وادیِ طویٰ ته تشریف ورے وو او د الله پاک خورِ حبیب صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

وَاللّٰهُ سَمَّوٰتٌ تَه مدینے مُنَوَّرے تہ د ہجرت حکم شوے وو، الغرض د مدینے مُنَوَّرے عظمت بیانول
زمونبر د وس خبرہ نہ دہ، شہنشاہ سُخن مولانا حسن رضا خان رَحْمَةُ اللّٰهِ تَعَالٰی عَلَیْہ لَیْکِی:

بنا شہ نشیں خسرو دو جہاں کا یہاں کیا ہو عز و وقارِ مدینہ
شرف جن سے حاصل ہوا انبیا کو وہی ہیں حسنِ اِخْتَارِ مدینہ

د عاشقانو امام احمد رضا خان رَحْمَةُ اللّٰهِ تَعَالٰی عَلَیْہ لَیْکِی:

بہشتِ خلد آئیں وہاں کسبِ لطافت کورضاً چار دن برسے جہاں ابر بہارانِ عرب
الفاظ معانی: ہشت: اٹہ۔ خُلد: جنت۔ کسبِ لطافت: تر و تازگی اخستل۔ ابر: باران۔ بہارانِ
عرب: د عربو سپرلے۔

(یو بل شاعر ڀیرہ بنکلی خبرہ کپری دہ:)

جب سے قدم پڑے ہیں رسالت مآب کے جنت بنا ہوا ہے مدینہ حضور کا
قدسی بھی چومتے ہیں ادب سے یہاں کی خاک قسمت پہ جھومتا ہے مدینہ حضور کا
صَلُّوْا عَلَی الْحَبِیْب! ❀❀❀ صَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰی عَلٰی مُحَمَّد

امیر اہلسنت د جالو مبارکو مخی تہ حاضری

اے عاشقانِ رسول! د مدینے مُنَوَّرے پہ ہُم ہغہ زوردارہ گرمی او لمر کنبی عاشقِ مدینہ امیر
اہلسنت مسجد نبوی تہ داخل شو، د جدے نہ مدینے منورے پورے ٹی پہ گاڍی کنبی د
مفتی اعظم ہند رَحْمَةُ اللّٰهِ تَعَالٰی عَلَیْہ د کلام دے شعر حوصلہ ورکولہ:

تھے پاؤں میں بے خود کے چھالے تو چلا سر سے ہشید ہے دیوانہ ہشید ہے دیوانہ
اے د شین گنبد د دیدار آرزو مندو! لبر غَوْر اُوکری! یو عام مسلمان ہم چپ کلہ پہ اُوکری خُل
مدینے مُنَوَّرے د حاضری سعادت حاصل کپری نو ڀیری خوشحالی کوی، بیا چپ کلہ د ہغہ
بندہ مومن د معراج وخت راشی او ہغہ د ہغہ شین شین گنبد چپ تول عمر ٹی پہ تصویرونو

کنبی لیدلے وی، پہ نعتونو کنبی ئی آوریدلے وی، خوش نصیبو پہ خوب کنبی لیدلے وی او اوس ہغہ بالکل مخامخ د سترگو پہ وړاندې وی او برکتونہ ترینہ حاصلوی نو خومرہ بنکلے منظر بہ وی، **سُبْحٰنَ اللّٰہ!** خومرہ خوندوړ منظر بہ وی چې کلہ حقیقی عاشقِ مدینہ د ہغہ شین گنبد او نورانی مینار دیدار کرے وی ہغہ وخت بہ ئی د زرہ او خیکر خہ کیفیات وُو، خہ د اوبنکو لریئ بہ وی، خنگہ سلگی او ژراگانې بہ وی۔۔۔

پیش نظر وہ نوبہار سجدے کو دل ہے بے قرار روکے سر کو روکے ہاں یہی امتحان ہے

کومو عاشقان رسول چې د عاشقِ مدینہ پہ ذریعہ د سرکارِ مدینہ **صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّمَ** پہ بارگاہ کنبی سلام عرض کرے وُو د ہغوئى سلام او پتہ نشتہ چې پہ زرہ کنبی بہ ئی خہ خہ عرض کری وی، پہ ژوند کنبی پہ اول ځل د جالو مبارکو حاضری او ہغہ ہم د عشق د داسی دیوانگی پہ کیفیت کنبی چې، مرحبا صد مرحبا!

د زرہ حال بیانولو نہ پس چې کلہ ہغوئى را واپس شو نو ہغہ ملگرے چې دوئى ئی د جدے شریفی نہ راوستے وُو پہ مسجد نبوی کنبی موجود وُو بیا واپس خپل قیام گاہ تہ چې د مسجد نبوی سرہ نزدے وہ ہلتہ ئی تشریف راوړو، واپس چې راغلو نو د سترگو نہ ئی د اوبنکو یو سیلاب جاری شو چې ہغہ زر بندیدلو والا نہ وُو، د ہر عاشق رسول پہ اول ځل د حاضری خہ نہ خہ خاص کیفیات وی، چا پہ خوشحالی خوشحالی دیدار اوکړو او څوک پہ ژرا راغلل او ہم پہ ژرا پاتې شو، د عشق و دیوانگی ہر ہغہ انداز چې د شریعت مخالف نہ وی ہغہ اختیارولے شی او دا د سعادت خبرہ دہ۔ اللہ کریم! د مونږ تہ د خوږ نبی **صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّمَ** د ربتینی عاشقانو پہ برکت د عشقِ مدینہ او د عشقِ شاہِ مدینہ لازوال نعمت رانصیب کری۔

ہے یہ فضلِ خدا، میں مدینے میں ہوں ہے اسی کی عطا میں مدینے میں ہوں
یا رسولِ خدا میں مدینے میں ہوں تم نے بلوا لیا میں مدینے میں ہوں
میری عید آج ہے میری معراج ہے میں یہاں آگیا میں مدینے میں ہوں

د محبوب راضی کولو عجیبہ انداز

خورو او محترموا اسلامي ورونرو! د عاشقانو انداز ډیر عجیبہ وي۔ چا (د وخت عظیم الشان بادشاہ) محمود غزنوي رحمة الله تعالى عليه د مدینے مُنورے د حاضرئ په دوران کښې د فقیرئ په لباس کښې د اوبو مشک په لاس اولیدو چې حاجیانو ته ئې اوبه نیولې وې لیدونکي ترینه تپوس اوکړو: آیا تاسو د غزني بادشاہ نه ئې؟ دا مو خپل څه حال جوړ کړے دے! جواب ئې ورکړو: زه بادشاہ یم خو په غزني کښې، په دې دربار کښې خو بادشاہ هم فقیر و گدا وي۔ تپوس کوونکي باندې دا د دیوانگئ جواب ډیر خوړ اولگیدو۔ څه وخت پس هغه کس څه گوري چې د مصر بادشاہ ډیر په شاهي رُعب ددبہ کښې راروان دے، هغه کس ور مخکښې شو او ورته ئې اووئیل: تاسو دومره لوی جرأت اوکړو! چې د مدینے مُنورے حاضرې او دا شاهي ددبہ! کوم جواب چې د مصر بادشاہ ورکړو هغه هم په سرو زرو د لیکلو قابل وو۔ بادشاہ اووئیل: اے سوال کوونکيه! دا بادشاهي چا راکړي ده؟ یقیناً د مدینے جانان راکړي ده ځکه د شاهي تاج او لباس سره حاضر شوه یم د پاره د دې چې چا دا بادشاهي راکړي ده هغه ئې په خپلو مبارکو سترگو اوویني۔ (عاشقان رسول کی 130 حکایات، ص 51)

جس دم سُوئے طیبہ سفر ہو آنکھیں تر ہوں پھٹتا جگر ہو
 اور عطا ہو سوزشِ سینہ یا اللہ مری جھولی بھر دے
 سامنے جب ہو گنبدِ خضرا قلب و جگر ہوں پارہ پارہ
 بہہ نکلے آشکوں کا دھارا یا اللہ مری جھولی بھر دے
 صَلُّوا عَلَی الْحَبِیْب! ❀❀❀ صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَی مُحَمَّد

د عاشقِ مدینہ د مدینے مُنورے سره باکمالہ محبت!

خورو او محترموا اسلامي ورونرو! مَنْ أَحَبَّ شَيْئًا أَكْبَرُ ذِكْرَهُ یعنی انسان چې د کوم څیز سره مینه کوي

د هغی ذکر ډیر ډیر کوي- (شعب الایمان، 1/388، حدیث: 501) هم دا وجه ده چې د امیر اهل سنت د فیضان په وجه د دعوتِ اسلامي عاشقانِ رسول د مدینے ډیر ډیر ذکر کوي، د امیر اهل سنت د مدینے مُنورے سره د محبت مثال په دې زمانه کښې ملاویدل مشکل دي، هغوئي د ماشومانو په ژبو باندې هم د مدینے ذکر جاري کړے دے، د هغوئي د مُسلسل شپې او ورځې د کوششونو په نتیجه کښې جوړ شوه د دنیائے اسلام د ټولو نه لوی اصلاحی او دینی تحریک دعوتِ اسلامي په دې وخت کښې د دُنیا په ډیرو ملکونو کښې د عاشقانِ رسول په سینو کښې د عشق رسول شمع روښانه کوي او سنتو عام کولو کښې مصروف عمل دے- **اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ!** دا دینی تحریک زیات و کم د 80 شعبو په ذریعه د قرآن و سنت پیغام عام کوي، راځی چې اوس تاسو ته د دې عاشقِ مدینه امیر اهل سنت **دَمَشَقِ كَاتِبُهُ الْعَالِيه** د مدینے د محبت نه ډک یو انداز دا هُم اونیایم چې د یو خو شعبو نومونه چې هغوئي کښودې دي د هغې په نومونو کښې د ذکرِ مدینه او یادِ مدینه څومره واضحه اظهار دے- د اسلامي لټریچر لیکلو والا شعبے نوم ”**الْمَدِينَةُ الْعَلِيَّةُ**“، مدني مراکز د جوماتونو نوم ”**فیضانِ مدینه**“، د درس نظامي عالم کورس کوونکو مدرسو نوم ”**جامعَةُ الْمَدِينه**“، د قرآن کریم حفظ و ناظره کوونکو مدرسو نوم ”**مَدْرَسَةُ الْمَدِينه**“ د اُردو سره سره زیات و کم 30 ژبو کښې اسلامي کتابونه پرنټ کولو او په پوره دنیا کښې د عام کولو د ادارے نوم ”**مَكْتَبَةُ الْمَدِينه**“، ماشومانو ته د دینی تعلیم سره سره دنیايي تعلیم ورکولو والا اسکولونو نوم ”**داؤ المدینه**“، اردو، انگریزي او بنگالي ژبو کښې د نیکی دعوت عام کولو والا د سو فیصده اسلامي چینل نوم ”**مدني چینل**“ د دینی و دنیايي معلوماتو نه مالا مال د علم دین زده کولو لاجواب او بے مثال د سوال و جواب سلسله ”**مدني مذاکره**“ - (الله پاک! د مونږ ته د اخلاص او استقامت سره د دعوتِ اسلامي په دینی کارونو کښې عملي طور د حصه اخستلو توفیق رانصیب کړي-)

د عاشقِ مدینه امیر اهل سنت خپله وصیت نامه لیکلو نه پس ډیره د عاجزی دُعا

کاش چي! گناه بخبونکے خدائے غفار، ما کنهگار د خپل حبيب صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ په خاطر معاف کړي۔ اے زما خوږه ربه! تر څو پورې چي ژوندے يم په عشق رسول کښې مې ډوب ساتې، او زما په ژبه د مدینه ذکر جاري ساتې، د نيکي دعوت د پاره کوششونه مې نصيب کړې، د محبوب صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ شفاعت مې نصيب کړې، او بے حسابه بخښنه مې نصيب کړې، او په جنت الفردوس کښې مې د نبي کریم صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ گاونډ نصيب کړې۔ آه! کاش چي! هر وخت د محبوب په نظارو کښې ورک اوسم۔ اے خدایه پاکه! په خپل حبيب صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ باندي بيشميره درود و سلام نازل کړې، او د هغوئي د ټول امت بخښنه اوکړې۔ امين (مدني وصيت

نامه، ص 10 بتغير قلیل)

دولت بیدار عشقِ مصطفیٰ کا ساتھ ہو

یا الی! جب رضا خواب گراں سے سر اٹھائے

(جاري ده)